

บทเรียนด้านการเรียนรู้ บทที่ 43

เรื่อง เราจะเล่าเรื่องอย่างไร?

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

เด็กมีแรงจูงใจและทักษะในการดูแลตัวเองอย่างดี

ตัวชี้วัด:

จบการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างน้อย

สาระการเรียนรู้:

รับการเรียนรู้พิเศษและการช่วยเหลือทางการศึกษา

กลุ่มอายุ

3-5 ปี

หัวข้อหลัก:

ฉันสามารถเล่าเรื่องได้

บทเรียน:

เราจะเล่าเรื่องอย่างไร?

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถบอกวิธีเล่าเรื่องได้ 2-3 วิธี
2. เด็ก ๆ มีประสบการณ์ในการเล่าเรื่องหลาย ๆ วิธี

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาษแผ่นใหญ่ หรือผ้าห่ม
2. กระดาษขยำให้เป็นลูกบอลหนึ่งแผ่น
3. หนังสือเล่าเรื่องประกอบภาพ 1 เล่ม ต่อเด็ก 1 คน หรือ 1 เล่มต่อเด็ก 2 คน
4. กระดาษ - 1 แผ่น ต่อเด็ก 1 คน
5. สีเทียนหรือดินสอสี
6. หุ่น ทำจากกิ่งไม้และกระดาษ สำหรับกิจกรรม โยนาร์ วาฟ เรือ และฝูงคน

อุปกรณ์การสอนสำหรับกิจกรรมเสริม:

1. กระดาษแผ่นใหญ่ (การหรือเทปกาว เพื่อติดกระดาษหลายแผ่นเข้าด้วยกัน)
2. ปากกาเน้นข้อความ สีเทียนหรือสีน้ำ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านทั้งบทเรียนให้จบ
2. จัดเตรียมอุปกรณ์หรือสิ่งที่ต้องใช้ทั้งหมด
3. เต็มช่องว่างในแบบฝึกหัดประจำวัน
4. อ่านและศึกษาพระคัมภีร์ ในโยนาห์ 1:1-2:10 และให้จดจำเรื่องโยนาห์ไว้
5. ให้วาดรูปของโยนาห์ วาฟ เรือ และฝูงชน แล้วตัดแต่ละรูปออกมาติดกับไม้เพื่อทำหุ่นประกอบการเล่าเรื่อง

6. อธิษฐานเผื่อเด็ก ๆ ที่จะรักในการฟังและเรียนรู้เรื่องราวจากพระคัมภีร์

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมสำหรับกิจกรรมเสริม:

1. รวบรวมอุปกรณ์

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ตัวอักษรวันนี้คือ: _____
- วันของสัปดาห์:
 - วันนี้คือวัน _____ (ดูปฏิทิน)
 - เมื่อวานนี้คือวัน _____
 - พรุ่งนี้คือวัน _____
 - จำนวนวันกว่าจะถึง _____ = _____
- อากาศ:
 - อากาศวันนี้ _____
 - เสื้อผ้าวันนี้ _____
 - กราฟพยากรณ์อากาศ _____
- การแบ่งปันความคิด: (ไม่เกิน 10 นาที)
 - คำถามนำการอภิปราย: _____
 - นักเรียนผู้อภิปรายวันนี้คือ: _____
- เรื่องเล่า
 - _____
 - คำถาม/กิจกรรม สำหรับผู้ฟัง:
 - _____
 - _____
 - _____
- ฝึกกล่อมเนื้อมัดใหญ่: (ร้องเพลง เต็มร่า เคลื่อนไหว)
 - **คลื่นกระดาศ** – ให้เด็ก ๆ ยืนล้อมกระดาศแผ่นใหญ่หรือผ้าห่ม ให้ทุกคนจับริมผ้าไว้ ให้โยนบอลกระดาศลงกลางกระดาศหรือผ้าห่ม ครูเริ่มเล่าเรื่อง : ในพระคัมภีร์ตอนหนึ่ง พูดถึงผู้ชายกลุ่มหนึ่งอยู่ในเรือที่กำลังเกิดพายุในทะเล ในพระคัมภีร์บอกว่าพายุเริ่มก่อตัวเล็ก ๆ แล้วกลายเป็นพายุใหญ่มาก ให้เรามาทำคลื่นในทะเลเนื่องจากพายุ และพยายามให้ลูกบอลอยู่ในผืนกระดาศหรือผ้าห่ม
 - ให้เด็ก ๆ ช่วยกันสลัดกระดาศหรือผ้าห่มเบา ๆ ในลักษณะเหมือนคลื่นในทะเล สลัดเร็วบ้าง ช้าบ้าง ให้ทุกคนช่วยกันสลัดผ้าห่มเป็นจังหวะอย่างพร้อมเพรียง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

เล่นกับนิ้วมือ

- ให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ครูพูดว่า: เป็นเรื่องสนุกในการเล่าและการฟังเรื่องราวต่าง ๆ การเล่าเรื่องก็มีหลายวิธี ให้เรามาเล่าเรื่องประกอบท่าทางโดยใช้นิ้วมือ
- เอามือซ่อนไว้ข้างหลัง เราจะเอามือแต่ละนิ้วออกมาในการเล่าเรื่อง ให้พูดประโยคข้างล่างและแสดงท่าทางด้วยนิ้วมือประกอบการเล่าเรื่องไปด้วย

นิ้วโป้งของฉันอยู่ที่ไหน? “ฉันอยู่ที่นี่” (เอานิ้วหัวแม่มือออกมา) “ฉันอยู่ที่นี่”

(กำมือให้หัวแม่มือโผล่ออกมานิ้วเดียว)

“ท่านสบายดีหรือ ขอรับ?” (ให้กระดิกนิ้วโป้งเหมือนกำลังพูด)

“สบายดี ขอรับ” (ให้กระดิกนิ้วโป้งของมืออีกข้างหนึ่ง)

“หนีเถอะ” (เอามือซ่อนข้างหลังเหมือนเดิม) “หนีเถอะ” (เอามืออีกข้างหนึ่งซ่อนข้างหลัง)

ทำซ้ำ โดยให้ใช้นิ้วแต่ละนิ้ว คือ นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย

การอ่านเรื่อง

1. มีคนเล่าเรื่องมาเป็นเวลานานแสนนาน การเล่าเรื่องมีหลายวิธี เราเล่าเรื่องเกี่ยวกับนิ้วโป้งและนิ้วอื่น ๆ ของเราอย่างไร? (คำตอบอาจจะเป็น: ด้วยมือของเรา ด้วยบทเพลง ด้วยปากของเราและอื่นๆ)
2. มีวิธีเล่าเรื่องหลายวิธี เราสามารถเล่าเรื่องโดยการอ่านจากหนังสือ เราสามารถเล่าเรื่องโดยใช้ตัวหุ่นหรือแสดงท่าทาง เราสามารถเล่าเรื่องโดยร้องเป็นเพลง หรือโดยการเต้นรำ เพื่อสื่อถึงเรื่องราวต่าง ๆ เราสามารถเล่าเรื่องโดยการวาดภาพหรือเขียนเรื่องราวต่าง ๆ เราสามารถเล่าเรื่องโดยการพูดจากเรื่องที่จดจำมา
3. ให้เรามาอ่านเรื่องเดี๋ยวนี้เลย ให้ครูอ่านหนังสือเรื่องประกอบภาพสั้นๆ เมื่ออ่านจบให้ถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปแล้ว เช่น
 - ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง? (คนหรือสัตว์)
 - ในเรื่องพวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหน?
 - มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง?
 - มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นไหม? และเขาแก้ปัญหาได้อย่างไร?
 - เธอชอบตอนไหนในเรื่องมากที่สุด?
 - เล่าถึงบางอย่างที่เธอรู้เกี่ยวกับตัวละครบางตัวในเรื่อง

เล่าเรื่องพระคัมภีร์ปากเปล่า

1. อีกวิธีหนึ่งในการเล่าเรื่อง ก็คือเล่าสิ่งที่เรารู้และจดจำไว้ แล้วเล่าต่อด้วยปากเปล่า เธอสามารถแต่งเรื่องแล้วเล่าให้คนอื่นฟังด้วยปากเปล่า หรือเธอได้ฟังเรื่องโดยมีคนเล่าให้ฟังแล้วเธอก็เล่าต่อ ตอนนี้จะรู้จะเล่าเรื่องจากการอ่านพระคัมภีร์ ครูจะเล่าตามที่ได้จดจำมา
2. ในเรื่องนี้มีชายคนหนึ่งชื่อโยนาห์ พระเจ้าสั่งให้เขาเดินทางไปที่เมืองนีนะเวห์ และบอกชาวเมืองนั้นถึงเรื่องของพระเจ้า โยนาห์ไม่อยากไปเพราะเขาไม่ชอบชาวเมืองนีนะเวห์ เขาไม่ต้องการให้ชาวเมืองนั้นรู้จักเรื่องของพระเจ้า
3. ดังนั้นโยนาห์จึงลงเรือหลบหนีพระเจ้าไปที่อื่น ให้แสดงท่าทางหลบหนี หรือซ่อนตัว โดยให้อยู่กับที่ ให้หยุดเล่าสักครู่เพื่อให้เด็กคิดว่าเขาจะซ่อนตัวที่ไหน โดยไม่ลุกขึ้นจากที่ซึ่งพวกเขาไม่สามารถทำได้
4. เกิดอะไรขึ้นเมื่อเธอพยายามจะหลบซ่อน แต่ไม่มีที่ที่จะให้เธอซ่อนได้? ให้เด็กตอบคำถาม เป็นการง่ายมากที่จะพบเธอ เธอจะซ่อนตัวจากพระเจ้าได้ไหม? (ไม่ได้) เธอคิดว่าพระเจ้ารู้ไหมว่าโยนาห์อยู่ที่ไหน? (รู้) เธอคิดว่าพระเจ้าเห็นโยนาห์ในเรือหรือไม่ (เห็น) แน่แน่นอนพระเจ้าทรงเห็นทุกสิ่ง
5. ขณะที่โยนาห์อยู่บนเรือ และกำลังนอนหลับอยู่ พายุใหญ่ก็มา พวกผู้ชายคนอื่น ๆ ที่อยู่ในเรือมีความกลัวมาก โยนาห์ตื่นขึ้นและรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ส่งพายุมา

6. โยนารู้ว่าเขาเป็นต้นเหตุที่จะทำให้ทุกคนในเรือตกอยู่ในอันตราย โยนารู้ขอให้คนในเรือจับเขา โยนลงทะเล เพื่อจะให้พายุหยุด เธอคิดว่าโยนารู้สึกอย่างไรเมื่อถูกโยนลงทะเล? (คำตอบอาจจะเป็น: กลัว หนาว และอื่นๆ)
7. ให้เด็กๆ แสดงลักษณะของการกลัวและหนาว ทำท่าตกใจกลัวทำตัวสั่นมือสั่นขาสั่น ให้เด็กยืนแสดง ท่าทาง แล้วโยนาก็กำลังมีปัญหาหนักขึ้นไปอีก มีปลาใหญ่ตัวหนึ่งเข้ามาใกล้ ดูเหมือนจะเป็นวาฬ มันตัวใหญ่มากและกลืนโยนารู้เข้าไปในท้องของมัน!
8. ให้สร้างท่าอาการกลืนอะไรบางอย่างเข้าไปในท้อง ให้เด็กๆ อ้าปากกว้าง แล้วหุบปากทำเหมือนกลืน แต่พระเจ้าทรงได้ยินคำอธิษฐานของโยนารู้จากในท้องของปลา พระองค์ปกป้องโยนารู้ให้ปลอดภัย จากนั้นไม่นาน ปลาก็พ่นโยนารู้ออกจากท้องของมันบนพื้นแห้งที่ชายฝั่ง ให้เด็ก ๆ แสดงท่าพ่น บางสิ่งออกจากปากของเขา เหมือนวาฬได้พ่นโยนารู้ออกจากท้องของมัน ในที่สุดโยนารู้ก็ปลอดภัย เขาได้เชื้อฟังพระเจ้า และเดินทางไปที่เมืองนินะเวห์ ให้เราปรบมือให้กำลังใจโยนารู้ที่เขาเชื่อฟัง พระเจ้า นำนักเรียนปรบมือ ส่งเสียงให้ดังดีใจ

การเล่าเรื่องปากเปล่าในครอบครัว

1. เรื่องที่ครูฟังเล่าจบไปนั้น เขาเรียกว่าการเล่าเรื่องปากเปล่า คนในครอบครัวชอบเล่าเรื่องปากเปล่า ให้กันและกันฟัง เขาชอบเล่าเรื่องสมัยที่ยังเป็นเด็ก ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ครอบครัวทำด้วยกัน เมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่
2. คนในครอบครัวชอบเล่าเรื่องที่เขารู้มาเกี่ยวกับครอบครัวที่นานแสนนานมาแล้ว เป็นเรื่องที่เล่า ต่อ ๆ กันมาตั้งแต่ครั้งคุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยาย เมื่อยังมีชีวิตอยู่ และเล่าให้ลูกหลานเหลนฟังต่อๆ มา คุณพ่อคุณแม่และคุณปู่คุณย่าคุณตาคุณยาย เคยเล่าเรื่องที่ท่านเคยได้ยินจากพ่อแม่ของท่าน ให้เด็ก ๆ ฟังบ้างไหม? ให้ครูแบ่งปันเรื่องราวที่เคยได้ยินจากพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ให้เด็ก ๆ ฟัง

เล่าเรื่องโดยใช้ตัวหุ่น

1. ให้พยายามใช้วิธีการหนึ่งในการเล่าเรื่อง นี่คือการที่เราฟังได้ยินกันไปแล้ว ให้เรามาเล่าเรื่องโดยการ ใช้ตัวหุ่นประกอบการเล่า ให้เรามาเล่าเรื่องของโยนารู้อีกครั้งหนึ่ง ตามเนื้อหาข้างล่าง แจกตัวหุ่นให้ เด็กคนละตัว เขาจะต้องชูหุ่นตัวที่ถูกเอ่ยถึงในขณะดำเนินเรื่อง ให้ทบทวนการเล่าเรื่องโดยมีตัวหุ่น ประกอบหลาย ๆ รอบ เพื่อเด็กๆ จะได้ฝึกฝนถนัดตัวหุ่นอย่างทั่วถึง

พระเจ้าส่งให้โยนารู้ไปเมืองนินะเวห์

โยนารู้ไม่ยอมไป

โยนารู้ซ่อนตัวจากพระเจ้า โดยลงเรือไปทางอื่น

และมีพายุใหญ่เกิดขึ้นในทะเล

โยนารู้ถูกโยนลงทะเล

ปลาใหญ่กลืนโยนารู้ลงไปในท้องของมัน

ปลาใหญ่พ่นโยนารู้ออกมาบนชายหาด

พระเจ้าทรงดูแลโยนารู้

โยนารู้ตัดสินใจทำตามคำสั่งของพระเจ้า

เรื่องเล่าที่มีรูปภาพประกอบ

1. มีเรื่องเล่าอะไรอีกที่เด็กๆ ชอบเป็นพิเศษ? ให้คิดถึงเรื่องเล่าที่ได้ยินที่บ้านหรือจากเรื่องที่เคยอ่าน หรือเรื่องที่คนอื่นเล่าให้ฟัง ให้เวลาเด็กๆ หลายคนที่จะเล่าเรื่องที่เขาสอบเป็นพิเศษให้เพื่อนๆ ในชั้นฟังแบบย่อ ๆ
2. แจกกระดาษให้เด็กแต่ละคน ให้เขาวาดรูปที่เกี่ยวกับเรื่องที่เขาสอบหรือที่เขารู้ แล้วให้ครูเดินไปรอบ ๆ เขียนสัก 2-3 ประโยค ลงบนกระดาษเกี่ยวกับภาพที่เขาเขียน

การสรุปบทเรียน:

1. ให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม ให้เรามาทบทวนกันว่า เรามีวิธีเล่าเรื่องได้กี่วิธี และเราจะเล่าเรื่องได้อย่างไรบ้าง? (คำตอบอาจจะเป็น: อ่านจากหนังสือ โดยใช้รูปหุ่น หรือการแสดงท่าประกอบ โดยการวาดภาพ โดยการเขียนเรื่อง โดยเล่าปากเปล่า หรือโดยการร้องเป็นเพลง)
2. เธอชอบวิธีไหนที่สุด ในการเรียนรู้เรื่องใหม่ ๆ ? ให้เด็กแต่ละคนตอบคำถาม
3. เธอชอบวิธีไหนที่สุด ในการเล่าเรื่อง? ให้เด็กทุกคนเลือกวิธีที่เขาชอบที่สุดในการเล่าเรื่อง

กิจกรรมเสริม:

1. ให้คิดถึงเรื่องเล่าตามท้องถื่น เล่าเรื่องให้เด็ก ๆ ฟังอย่างละเอียดเท่าที่จะทำได้ แล้วให้เด็กๆ วาดรูประบายสี ฉากหรือภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้ฟังไป ขณะที่เด็ก ๆ กำลังทำงาน ให้ครูเดินไปคุยกับเด็ก ๆ ถามเขาถึงบางสิ่งบางอย่างที่เขาจำได้จากเรื่อง

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]